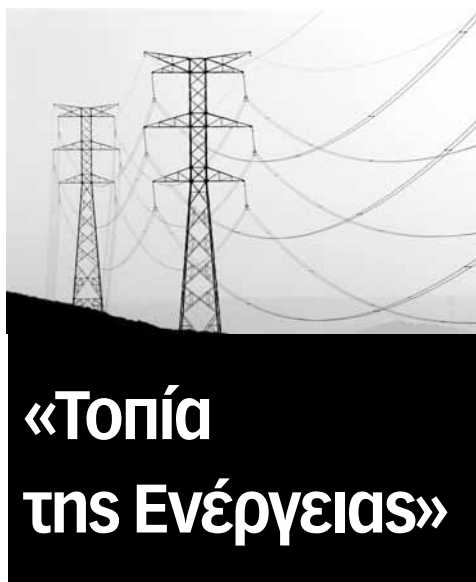

02 ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Επιμέλεια: **Βάννα Σφακιανάκη**,
vannasfakianaki@gmail.com

Μια νέα στήλη του *Δρόμου*

Τα ερωτήματα σχετικά με το μέλλον του πλανήτη έχουν μπει για τα καλά στη συζήτηση. Είναι όμως αδύνατον να προσεγγίσουμε το θέμα δίχως να εκτιμήσουμε τις επιχειρηματικές δραστηριότητες μεγάλης κλίμακας και πλανητικού εύρους που λαμβάνουν χώρα τα τελευταία χρόνια. Το χαρακτήρα που έχουν, τις επιδιώξεις

όσων τις προωθούν, τα κέρδη και τις ζημιές, τους ανταγωνισμούς που υποκρύπτουν, τους ρυθμούς αλλά και τους ρόλους που επιλέγονται για κάθε χώρα. Μέσα σε όλο αυτό το κουβάρι, περίοπτη θέση κατέχει όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων της Ενέργειας.

Εταιρείες κολοσσοί, έχοντας αναπτύξει ένα πολυδαίδαλο σχέδιο αλληλεξαρτήσεων με τα ισχυρότερα κράτη του πλανήτη ή τις πολυεθνικές ενώσεις κρατών, δεν διστάζουν να επιβάλλουν τις πιο αποκρουστικές επεμβάσεις σε βάρος του περιβάλλοντος, καταληστεύοντας τους φυσικούς πόρους. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις εταιρείες και η αναζήτηση νέων όρων επέκτασης και διαιώνισης της κυριαρχίας τους, όταν δεν καταφεύγει σε αποτρόπαια εγκλήματα, εργαλειοποιεί την επιστήμη για να αποσπάσει «συναίνεσεις» μέσα στις κοινωνίες.

Μαζί έρχεται και η επιβολή ενός ασφυκτικού θεσμικού πλαισίου που διαμορφώνεται δυναμικά για την αποτελεσματική θωράκιση των εταιρικών πολιτικών επιλογών. Οι πολίτες αποθαρρύνονται να συμμετέχουν σε προσχηματικούς διαλόγους, όπου κυριαρχούν αφ' ενός μια πολύπλοκη τεχνοκρατική θεματολογία και αφ' ετέρου το «μήνυμα» ότι ο αντίπαλος είναι «πολύ σκληρός για να πεθάνει». Έτσι, η διάσταση της Δημοκρατίας και η υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων κόντρα σε ό,τι παρουσιάζεται ως αναγκαίο είναι κι εδώ παρούσα και κρίσιμη. Οι κοινωνίες αντιδρούν δυναμικά σε παγκόσμιο επίπεδο απέναντι σε ενεργειακούς σχεδιασμούς που τους στερούν

το αγαθό της Ενέργειας.

Αλλά και στη χώρα μας τα ενεργειακά μπαίνουν σήμερα σε μια νέα φάση και οι διαστάσεις τους αφορούν και επηρεάζουν συνολικά το χαρακτήρα της. Αλλάζει ο τρόπος ζωής και παραγωγής που γνωρίζαμε έως τώρα. Μετά από την απαξίωση του πρωτογενούς τομέα και την αποβιομηχανοποίηση, ώστε να γίνει κυρίαρχος ο τομέας των υπηρεσιών, φαίνεται σήμερα οι στόχοι να τροποποιούνται. Για παράδειγμα, ο τουρισμός, που ενώ επιδιώκεται να περιοριστεί σε θύλακες «ποιοτικού τουρισμού», δηλαδή τουρισμού που ασκείται από μεγάλες αλυσίδες και τον οποίο θα μπορούν να απολαύσουν οι πιο προνομιούχοι, εκτίθεται στα περιβαλλοντικά και γεωπολιτικά ρίσκα που συνεπάγεται η ενεργειακή πολιτική.

Οι βασικές κατευθύνσεις για τη χώρα μας ξεδιπλώνονται:

Ενεργειακός κόμβος: Η ασαφής αρχικά, πολιτική πολλών πρόσφατων κυβερνήσεων για «χώρα – ενεργειακό κόμβο», μορφοποιείται σταδιακά μέσα από διακρατικές συμφωνίες, υλοποίηση αγωγών και προγραμματισμό νέων, χρηματοδοτούμενων από πηγές που στηρίζουν και προωθούν το στόχο της «ενεργειακής ένωσης». Στα πλαίσια εφαρμογής της ενεργειακής πολιτικής της Ε.Ε. για τη δημιουργία απελευθερωμένης αγοράς ενέργειας στο χώρο των Βαλκανίων, διαμορφώνεται συγκεκριμένος ρόλος της χώρας μας. Η πολιτική αυτή συνεπάγεται τη δημιουργία εκτεταμένων βιομηχανικών ζωνών, με καθοριστικό παράγοντα την εισαγωγή εξοπλισμού που θα τονώνει τις

εξαγωγές συγκεκριμένων κρατών της Ε.Ε. **Εξόρυξη υδρογονανθράκων:** Σε μια κρίσιμη περίοδο για την πολύπαθη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική και ενώ εξελίσσονται ανακατατάξεις ισχύος παγκόσμιας σημασίας, επιλέγεται η παραχώρηση του 1/3 της χώρας, θαλάσσιων αλλά και χερσαίων «οικοπέδων» για έρευνα και εξόρυξη υδρογονανθράκων. Τα οφέλη για την κοινωνία είναι ανύπαρκτα και οι κίνδυνοι τεράστιοι. Προέχουν εδώ οι ανάγκες, αφ' ενός των πολυεθνικών να εμφανίσουν μελλοντικά αποθέματα παρά τις δυσκολίες εξόρυξης σε μεγάλα βάθη και αφ' ετέρου των ισχυρών κρατών να κρατήσουν ή να διεκδικήσουν τον έλεγχο στην Ανατολική Μεσόγειο. **Νέο Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα:** Με σενάριο μείωσης των εκπομπών Αερίων του Θερμοκηπίου κατά 42% ως προς το έτος 1990 και κατά 56% ως προς το 2005 – σενάριο που υπερβαίνει τους Ευρωπαϊκούς στόχους – η Ελλάδα αναδεικνύεται στον «πιο καλό το μαθητή» ανάμεσα στις χώρες της Ε.Ε. Ποιος νοιάζεται βέβαια για το ότι θα ζούμε σε μια άλλη χώρα αν υπερδιπλασιαστούν οι εγκατεστημένες μονάδες αιολικών και φωτοβολταϊκών στα βουνά, τα νησιά και τις πεδιάδες, με κόστος μάλιστα περί τα 43,8 δις. Ευρώ...

Για όλα αυτά τα ζητήματα, εγκαινιάζουμε σήμερα τη στήλη «Τοπία της Ενέργειας». Κάθε δεκαπέντε μέρες και με στόχο όχι απλά να ενημερώνουμε για τις εξελίξεις, αλλά να εκτιμάμε, να κρίνουμε, να προτείνουμε. Ευπρόσδεκτη κάθε παρατήρηση, γνώμη και συμβολή...

Η «Πληθυντική ζωή», του Γιάννη Σχίζα

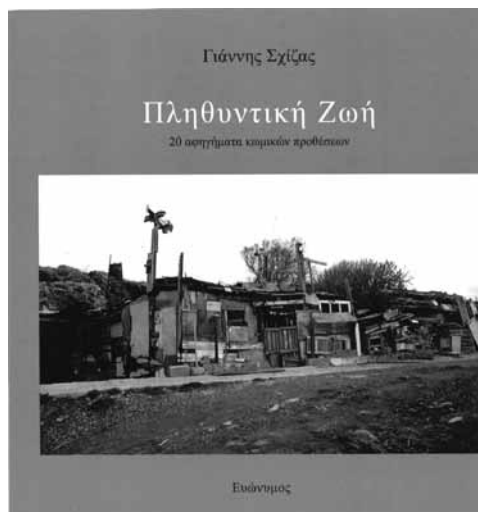
Από την «Νέα Οικολογία» του 1983, την «Εποχή» του 1988, έως την «Αυγή», την «Σχεδία», την «Γαλέρα», το «Άρδην», το «Ποντίκι» και το «Δρόμο της Αριστεράς» μετέπειτα, την «Οικοτοπία» και το «Οικολογείν» – αρχικά πάνω στο χαρτί και στη συνέχεια με τις ηλεκτρονικές στήλες (ιστότοπους) όπως η «Οικονική πραγματικότητα» και το «Οικολογείν», με τις παρεμβάσεις στο Greekarchitects και πολλές ακόμα – υπήρχαν διάφορα προσωπικά κείμενά

μου που δεν είχαν χάσει την επικαιρότητά τους: Απεναντίας γίνονταν πολύ σοβαρά, γιατί έδειχναν ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα όπου τα προβλήματα «καλά κρατούν» – κοινώς επαναλαμβάνονται... Μπροστά σε αυτό τον όγκο των κειμένων – γραπτών ή ηλεκτρονικών – σκέφθηκα ότι δεν θα ήταν άστοχο το να θυμίσω την παρουσία τους μέσα στην πορεία των ιδεών.

Προσπάθησα λοιπόν να τα βάλω σε μια τάξη ώστε να γίνουν παρουσιάσιμα – αλλά ανεπιτυχώς. Μου έμειναν τα πιο χαριτωμένα και πλακατζήδικα κείμενα, ούτως ώστε αυτή την ώρα της λήξης των εκτάκτων μέτρων και των μεγάλων αποτυχιών, να μπορέσουμε να πάρουμε μια ανάσα γέλιου.

Φυσικά δεν έμεινα στο γελοίο της υπόθεσης: Με την εισαγωγή μου, γι' αυτή τη χώρα των κροκοδειλιών δακρύων, είπα να δώσουμε προτεραιότητα στους ορεινούς όγκους που απειλούνται με «εκπαρθένωση» – as όψονται τα σχέδια και οι ενέργειες των αεριτζήδων. Μίλησα για τα νησιά του Αιγαίου, που η «αξιοποίησή» τους θα μετατρέψει τις εικόνες του Σεφέρη και του Ελύτη σε παρωχημένες και μουσειακές.

Ο Σαίξπηρ λέει πως η θλίψη είναι μια μορφή οκνηρίας... Όμως το μέλλον εξακολουθεί να παίζεται: έχουμε πιθανότητες να αισθανθούμε χαρούμενοι, μέσα από τον αγώνα...

Πανελλαδική συνάντηση συλλογικοτήτων για την ενέργεια

Σαββάτο 18/1 και Κυριακή 19/1, Νομική, Αθήνα

Το Σαββατοκύριακο 18-19 Ιανουαρίου θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα (πίσω από το κτίριο της Ακαδημίας Αθηνών) και, πιο συγκεκριμένα, στο αμφιθέατρο 1, με είσοδο από την οδό Μασσαλίας και το αίθριο της σχολής, πανελλαδική συνάντηση-συνέλευση συλλογικοτήτων που εμπλέκονται σε ενεργειακές δραστηριότητες κάθε είδους. Η πρωτοβουλία για τη συνάντηση ανήκει στις συλλογικότητες Αγραφα SOS, Δίκτυο «Μεσόχωρα Αχελώος SOS» και Πρωτοβουλία Αθήνας ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων.

Την πρώτη μέρα, Σάββατο 18/1 (12:00-18:00) θα υπάρξει μια εισαγωγική παρέμβαση, από μέρους της οργανωτικής επιτροπής και θα ακολουθήσουν τοποθετήσεις και

διάλογος, σε δύο φάσεις: Στην πρώτη, θα παρουσιαστούν οι συλλογικές επεξεργασίες των σχημάτων και των φορέων, που δραστηριοποιούνται κινηματικά για τα ζητήματα της ενέργειας ή έχουν έμμεση εμπλοκή με αυτά, ενώ στη δεύτερη, θα γίνουν τοποθετήσεις και παρεμβάσεις άλλων φορέων και συλλογικοτήτων.

Η Κυριακή 19/1 (10:00-15:00) θα είναι αφιερωμένη στην κωδικοποίηση της συζήτησης της πρώτης μέρας, στην προσπάθεια διατύπωσης συμπερασμάτων (όπου αυτό είναι δυνατόν), στη διερεύνηση της αναγκαιότητας δημιουργίας μιας «δικτύωσης» ή ανάληψης άλλων κοινών δράσεων και στην έκδοση μιας πρώτης ανακοίνωσης για τα αποτελέσματα της συνάντησης.